

THEMA

De Nieuwe Parochie Roepen en antwoorden

In het maandelijkse katern besteedde het Bisdomblad in 2010 aandacht aan de vorming van de Nieuwe Parochies in de twaalf dekenaten van het bisdom. Alle dekenaten zijn bij monde van dekens, pastores, kerkbesturen en vrijwilligers aan het woord geweest en dit heeft tientallen veelkleurige interviews opgeleverd. Dit jaar worden de katernen voortgezet. Het thema van het Bisdomblad is daarbij het uitgangspunt om de vorming van Nieuwe Parochies te belichten.

Roepingen vragen om onophoudelijke gebed van een gezonde gemeenschap

“Geroepen zijn om uitdragers te zijn van Gods liefde die ons is geschonken in het heilig Doopsel,” dat is de kern van het roeping-pastoraat volgens pastoor René Wilmink. Voor het speerpunt Roeping en Vorming ijvert hij ervoor dit besef in alle geledingen van de Kerk te laten groeien en te ontwikkelen. “Er zijn nieuwe werkers in de wijngaard nodig om een eigentijds kader te vormen waarbij roeping ontdekt kan worden. Maar dat kan niet zonder het onophoudelijke gebed van een gezonde kerkelijke gemeenschap.” Volgens Wilmink zit de tijdsgeschiedenis niet mee, zelfs in de parochies niet: “God kan een bijzonder verlangen schenken aan de mens om Hem exclusief te volgen. Dat verlangen kan nauwelijks wortel schieten als de omgeving van medegelovigen getuigt van miskenning in plaats van erkenning. Dit symptoom van een diepe geloofscrisis moet gezamenlijk worden overwonnen door het geloof te hernieuwen als biddende gemeenschap.”

Gevraagd: werkers in de wijngaard

Pastoor René Wilmink

In het vormingsproces van nieuwe parochies is de biddende gemeenschap de onmisbare basis, zegt pastoor René Wilmink, die het taakveld roeping bij het bisdom coördineert. “Parochies, dus ook de Nieuwe Parochies, moeten oases zijn van kerkelijk leven waar roepingen gehoord en ontwikkeld kunnen worden. Het antwoord op een roeping hangt af van een hoge mate van getuigenis van de hele gemeenschap.”

"De start van een Nieuwe Parochie biedt een concrete kans om het parochiële leven in al haar facetten te hernieuwen", aldus Wilmink. "Lukt dat goed, dan vinden mensen er als vanzelf hun weg in." De priester heeft daarin de verantwoordelijkheid en dat bevestigt een citaat uit het decreet Presbyterorum ordinis: "Als opvoeders in het geloof is het de taak van de priesters er zelf of door anderen voor te zorgen, dat iedere gelovige in de heilige Geest er toe wordt gebracht tot ontplooiing van zijn eigen roeping, tot een oprechte en werkzame liefde en tot de vrijheid waartoe Christus ons heeft bevrijd. Plechtigheden, hoe mooi ook, of verenigingen, hoe bloeiend zij ook zijn, zullen weinig betekenen als ze er niet op zijn gericht de mensen op te voeden tot een volwassen christendom."

MIDDELBARE SCHOLEN

De gastlessen die pastoor Wilmink verzorgt op middelbare scholen staan in het teken van geloofsopvoeding. Wilmink: "In de cruciale fase van de puberteit stellen jonge mensen zich steeds meer vragen omtrent persoonlijke identiteit, levensvragen, zingeving en vooral: wat moet ik met mijn leven?" Het valt volgens de pastoor niet altijd mee om voet aan de grond te krijgen bij een school, maar geen enkele school heeft er achteraf spijt van: "De gastlessen over het thema roeping zijn geen middel om jongeren 'iets op te dringen', maar is puur een hulp om vragen te leren stellen binnen eenvoudige didactische werkvormen, maar die tevens buiten de directe taakstelling van het onderwijs blijken te vallen." (Meer daarover leest u op pagina 6 en 7 van dit Bisdomblad).

ROEPINGENHUIS

In het verlengde van de gastlessen biedt Wilmink oriëntatie-avonden aan voor jong volwassenen. Sessies van zes avonden om te helpen bij het onderscheiden van roeping. In de Tilburgse Binnenstadparochie krijgt dat momenteel vorm onder de naam 'It's my life'. In zijn eigen parochie heet het 'Roepingenhuis'. De pastorie van Breugel zal maandelijks plaats gaan bieden aan jonge mensen om in alle rust voor oriëntatie en verdieping samen te komen.

"Elke parochie, groot of heel groot van omvang, moet een oord zijn van gebed en ook speciaal voor nieuwe roepingen," licht Wilmink toe. "Daar ligt de namelijk de omkering van de roepingencrisis: niet blijven klagen "we hebben geen priesters meer," maar eerder: "Heer, schenk nieuwe werkers aan Uw wijngaard." De Kerk is en blijft de wijngaard allereerst van de Heer zelf. Niemand kan zich die wijngaard toe-eigenen als zijn of haar persoonlijke bezit en een technisch-functionele oplossing bedenken voor het tekort aan priesters om de grote tekorten aan 'professionals' weg te werken. Concreet en gearticuleerd ons christen-zijn beleven maakt de voedingsbodem voor de roepingen in alle geledingen vruchtbaar."

Marc de Koning

Leven met God in een Nieuwe Parochie

Interview pastoor-deken Jeroen Miltenburg

“Iedereen begint met een schone lei.”

“Nieuwe parochie Tilburg krijgt nu zichtbaar haar definitieve vorm,” zegt pastoor-deken Jeroen Miltenburg. In september 2010 besteedde het Bisdomblad al aandacht aan de vorming van de Nieuwe Parochie. Dat proces is intussen flink opgeschoten en Miltenburg verheugt zich erover dat er voor de vier speerpunten concreet invulling is gekomen.

LEVEN MET GOD

Niet in de laatste plaats geldt dat voor het speerpunt Roeping en Vorming: “Dat is nu structureel tot stand gekomen met een groepje van acht mensen dat samenkomt onder de naam ‘My life with God’,” licht Miltenburg toe. De Engelse naam moet jonge mensen aanspreken en de bedoeling is dat zij worden geprikkeld na te denken over levenskeuzes en met name hoe je deze samen met God kunt maken. “Dat kan gaan over studiekeuze, over de vraag of je moet trouwen. Maar de kern is de vraag wat God met je wil.” Aan de hand van de Heilige Schrift, meditatie, uitwisseling en geestelijke begeleiding wordt deze vraag stapsgewijs onderzocht. Toch constateert Miltenburg realistisch: “Al ‘twitterend’ en ‘zappend’ verleggen jongeren gemakkelijk hun aandacht naar andere zaken. Daarom is het belangrijk hun cultuur te begrijpen. Zij vinden het vaak heel prettig om de belangrijke vragen in het leven met leeftijdsgenoten te bespreken. Dát ze er met elkaar over kunnen praten, is zeker zo waardevol als de inbreng. Hier krijgen ze die gelegenheid op een veilige manier.”

ROEPING EN VORMING IN DE NIEUWE PAROCHIE

In het vormingsproces van Nieuwe parochies is Roeping en Vorming een gemakkelijk mee te nemen onderdeel volgens de deken: “In de huidige parochies gebeurt momenteel weinig of niets met dit speerpunt, dus iedereen begint met een schone lei.” Miltenburg: “De opzet van een initiatief als ‘My life with God’ is organisatorisch vaak te veeleisend. Bovendien zijn er in de losse parochies überhaupt te weinig kandidaten om een groep mee te kunnen starten.” “Wil je kans van slagen hebben,” zo benadrukt hij, “dan moet je krachten bundelen zodat je mensen goed kunt begeleiden.” “Roeping hoeft in ieder geval niet meteen te gaan over de priesterroeping,” vertelt Miltenburg. “Maar binnen dit speerpunt kan dat wel een plaats krijgen. Daartoe zijn we bovendien genooddaakt, want verschillende parochies hebben geen pastoor en dat geeft onzekerheid over de toekomst van het pastoraat. Priesters, religieuzen of mensen die bewust vanuit het geloof keuzes maken komen niet uit de hemel vallen. Die komen uit de parochies.”

Marc de Koning

BEHOEFTE AAN VORMING VANUIT NIEUWE PAROCHIES

In verschillende Nieuwe Parochies van het Bisdom van 's-Hertogenbosch krijgt het speerpunt Roeping en Vorming gestalte. Opvallend daarbij is dat Roeping en Vorming niet uitsluitend appelleert aan de materiële of bestuurlijke noodzaak van de parochiefusies, maar aan de behoefte tot geestelijke en inhoudelijke vorming van mensen zelf uit de Nieuwe Parochies.

Zo komt de Geloofscursus van het Diocesaan Vormingscentrum bijvoorbeeld tegemoet aan de vraag van de Petrusparochie (Uden) om voor de parochianen een geloofscursus te houden om de Nieuwe Parochie in eerste plaats vanuit geloof te kunnen opbouwen. In parochie Maria Moeder van de Kerk (Sint Anthonis) wordt binnenkort een korte cursus aangeboden voor de Doopselwerkgroep. De insteek is te komen tot één gezamenlijke manier van werken. Ook het thema oecumene verbindt het speerpunt Roeping en Vorming aan de Nieuwe Parochies. In Nieuwe Parochie Heilige Maria ('s-Hertogenbosch) vindt momenteel de cursus 'Zin in Oecumene?' plaats.

In het maandelijkse katern combineert het Bisdomblad in 2011 het thema van het Bisdomblad met de vorming van Nieuwe Parochies. U vindt deze pagina's ook terug op de website van het bisdom. Door deze afbeelding te scannen met een QR-lezer - veel moderne internettelefoons zijn daarmee uitgerust - opent u de webpagina die daar toegang tot geeft.

Deze QR-code linkt naar de webpagina met Nieuwe Parochie Katernen.

My Life with God

Aanbevolen opzet voor de oriëntatieavonden:

Bijeenkomst I persoonlijke kennismaking. Wie ben ik, wat zijn mijn grote vragen, wat zijn mijn echte verwachtingen en verlangens?

Bijeenkomst II Mijn toekomst en geloven in God (gedoopt zijn brengt een opdracht met zich mee: uitleg van gedoopt zijn, christenzijn). De Godsvraag staat hierin centraal en wordt uitgelegd aan de hand van de gave van het leven. Bijbeltekst voor deze avond: Mt. 25 "de talenten"

Bijeenkomst III Onderscheiden wat God van mij wil: de avond gaat in op de eerste stappen van het vormen van een stabiel gebedsleven. Dat gaat niet zozeer om de lengte als wel om de inhoud. Lezen van een roepingsverhaal uit de bijbel (naar keuze).

Bijeenkomst IV Hedendaagse voorbeelden van geroepen zijn. Op deze avond zal een gast zijn/haar roepingsverhaal vertellen. De avond is bedoeld om een concreter beeld van heel nabij te zien in een priester, religieuze of gehuwde, die er heel bewust voor gekozen heeft zijn/haar levensstaat als roeping te aanvaarden. In alle gevallen zal duidelijk worden dat deze geroepen in hun leven God serieus willen nemen door zelf te bidden en in hun denken, spreken, zwijgen en handelen willen doen wat God doorheen het evangelie vraagt. Evangelieverhaal: Zeggen en doen: Mt.21,28-31

Bijeenkomst V Leven als christen in een situatie waarin een heleboel zaken mij kunnen afleiden van die zo belangrijke vraag: wat zou ik eigenlijk met mijn leven moeten doen? Helder in beeld brengen welke investering het vraagt om God, die ook mij roept, alle ruimte te geven. Deze bijeenkomst moet zicht geven op en inzicht in hoe het dagelijks leven er van de deelnemers echt uit ziet. Waar word ik ongemerkt in meegenomen en waar kies ik met mijn volle verstand voor de verleidingen die me afbrengen van mijn werkelijke oriëntatie? De noodzaak van voortdurende toekering naar God krijgt op deze bijeenkomst sterk accent: Lc.15,11-32

Bijeenkomst VI is gewijd aan enkele concluderende vragen: waar sta ik nu? Heb ik de indruk alleen maar iets meer te weten over religie, geloof, God, Kerk en Jezus Christus, of ben ik persoonlijk ook echt meer op betrokken geraakt; is Gods nabijheid voor mij nu meer duidelijk? Als slottekst nemen we Mc. 12,28-34. Meester, wat is het allerbelangrijkste gebod?